

Zoete Moeder of Zoete Lieve Vrouw van Den Bosch

De wonderlijke geschiedenis van de Zoete Moeder gaat terug tot het jaar 1380. Tijdens een vergroting van de Sint Janskerk vond een bouwknicht een houten beeld in de bouwloods van de kerk. Omdat hij het koud had wilde hij er de houtkachel mee aanmaken, maar de bouwmeester wist dat te voorkomen. Hij zei dat het een Mariabeeld was en dus niet verbrand mocht worden.

De knecht zette het beeld toen maar bij andere beelden in de St. Jan. Maar de mensen vonden het lelijk en wilden het weg hebben. Een broeder, genaamd Wouterken, zette het toen maar op het Michael-altaar, maar de plebaan wilde het daar ook niet hebben. Toen wilde Wouterken het maar mee naar huis nemen, maar het beeld bleek ineens loodzwaar te zijn. Hij zag daarin een teken dat het in de St. Jan moest blijven. Het kreeg een plaats aan de noordzijde van het hoogaltaar, maar de mensen bleven klagen over de lelijkheid van het beeld.

Een vrouw kreeg 's nachts een verschijning van Maria, die zei: "Ik ben niet lelijk, ik ben mooi in het eeuwig leven voor de eeuwige troon". Toen liet de vrouw het beeld opknappen en beschilderen en kreeg het beeld de eer die het toekwam en kreeg het een eigen kapel in de kathedraal.

Vanaf 1381 kwamen er pelgrims naar de Zoete Moeder en vonden er wonderen plaats. Deze zijn opgetekend in het grote Mirakelboek (dat staat in de bibliotheek van de pastorie!). In de 15^e en 16^e eeuw was de St. Jan inmiddels uitgegroeid tot een van de belangrijkste bedevaartkerken in de Nederlanden. Na de verovering van 's-Hertogenbosch door Frederik Hendrik in 1629 werd het beeld in Brussel in veiligheid gebracht, en ook daar werd het vereerd. In 1853 keerde het beeld dankzij bisschop Zwijsen terug naar 's-Hertogenbosch.

Vanaf die tijd nam de verering van de Zoete Moeder een hoge vlucht, met name gedurende de meimaand. Dankzij de Zoete Moeder is de St. Jan, de secularisatie ten spijt, tot op de dag van vandaag, een van de drukst, zo niet dé drukst bezochte bedevaartkerk in Nederland.

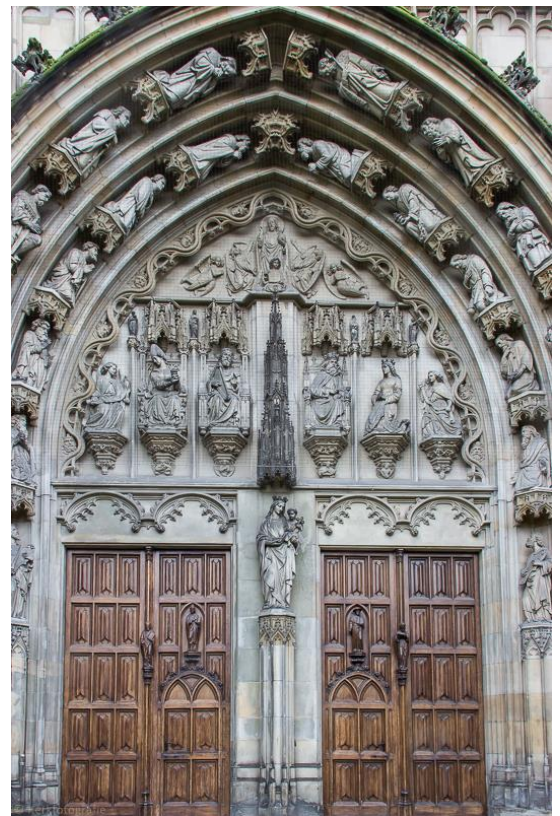
Pastor Jan van de Laar

Elk jaar is er op Moederdag een processie ter ere van de Zoete Lieve Vrouw

Volgens de legende liep het beeld van de Zoete Lieve Vrouw in de 14^e eeuw zelf de tocht. Toen het beeld de volgende ochtend weer op haar sokkel stond, zat er slijk aan haar mantel. De mensen die in de straten woonden waar het beeld langsgekomen was, waren genezen van de pestepidemie die toen heerste.

Als je een bezoek brengt aan de Zoete Moeder, is het zeker de moeite waard om de kathedraal ook eens goed te bekijken. De Kathedrale Basiliek van Sint Jan Evangelist, gewoonlijk aangeduid als de Sint Janskathedraal, wordt veelal beschouwd als het hoogtepunt van de Brabantse gotiek. Het bijzonder harmonieuze interieur is het resultaat van de eenheid van stijl die de gehele bouwperiode van eind veertiende tot begin zestiende eeuw bleef gehandhaafd.

En ook de buitenkant van de Kathedraal is de moeite waard om te bekijken. Zeker een aantal jaar geleden, toen er een stelling tegen de kerk aangebouwd was en je door de dakgoot kon lopen en de beelden van bovenaf kon bekijken.

De kerk is in een Gotische stijl gebouwd met 16 dubbele luchtbogen. Op de luchtbogen staan steeds 6 beelden, dus 96 luchtboogbeelden in totaal. De figuren hebben een beroeps- en een symbolische thematiek: van steenhouwer en smid tot draak, aap en hond. De Sint Jan is befaamd vanwege deze en tientallen andere beeldjes op de kerk.

De meeste foto's komen van de website; kerkfotografie.nl